

Det forundrer at det hovedsakelig Bergens-eide Gearbulk seiler for okkupasjonsmakten Marokko. Det er ikke sant at penger ikke lukter.

Noen penger lukter for mye

VEST-SAHARA er okkupert av Marokko i strid med resolusjoner i FN. Området er rikt på fosfat, som Marokko, ikke de okkuperte saharwiene, tjener penger på. Rederiet Gearbulk får litt av fortjenesten ved å transportere fosfatet ut på verdensmarkedet. Gearbulk synes det er i orden. Det synes

ikke vi. Den internasjonale domstolen i Haag har avvist Marokkos krav på Vest-Sahara. nevner ikke etikken, som betyr at man vet hva som skjer i Vest-Sahara, og har en mening om hva man ikke bør tjene penger på. En kronikk i dagens BT minner om at Oljefondets etikkråd har kalt deltagelse i oljeleting i Vest-Sahara et grovt etisk brudd, som bidrar til å legitimere Marokkos okkupasjon. Advarselen rammer selvsagt også deltagelse i handelen med fosfater. Utenriksdepartementet fraråder slike aktiviteter, og sier at de kan være i strid med folkeretten. NUPI-direktør Jan Egeland sier til Bergens Tidende at det kan diskuteres om de bryter internasjonal lov. Men virksomheten er umoralsk, mener han. Ikke verre? For Gearbulk er ikke dette forbudt nok, og derfor OK.

Styrelederen bekrefter det når han til Norwatch.no sier at britisk UD har uttalt at handel med okkupanten i Vest-Sahara ikke er å anbefale, men at det heller ikke er noe forbud mot den. Mens andre rederier nå holder seg vekke, fortsetter Gearbulk sin fart. Det deltar jo ikke i handelen med saharwiens eiendom. Det bare frakter den rundt. Gearbulk viser vilje til fortjeneste, men ikke til innsikt i hva man er med på. Men det er lov å snu.

» Gearbulk viser vilje til fortjeneste, men ikke til innsikt i hva man er med på

FN fastslår at saharwiene selv må få avgjøre sin fremtid, og at de har råderetten over sine naturressurser. I stedet nektes de friheten og fratas inntektene.

FOR TO UKER SIDEN demonstrerte saharwier i Bergen. Kristian Jebsen, Gearbulks styreleder, svarte kort via e-post. Spørsmål fra avisen ble avvist med at de berørte forretningsmessige forhold og til dels politiske forhold, som man av prinsipielle grunner ikke besvarte. Da har et selskap vernet seg mot kritikk og samfunnsansvar. Jebsen forsterket immuniteten med argumentet om at selskapet er registrert på Bermuda og drives fra London. Men det er ikke Bermuda som eier Gearbulk. Og selv om det ble drevet fra Mars, ville det ikke ha fjernet eiernes ansvar.

REDERIET OPPTREER innenfor lover og regler, understreker Jebsen. Han

Stopp heleriet, Gearbulk

KRONIKK SIDE 31, DEL 2

Smålig turistnekt

COLOMBIANSKE Marisol Guzman Montoya har valgt å bosette seg i Norge, og er gift og jobber her. Det skal Norge være glad for, vi trenger kompetent arbeidskraft. Vi trenger flere som Montoya i årene som kommer. Desto merkeligere blir det at Utlendingsdirektoratet, UDI, øyensynlig har som prosjekt å gjøre det vanskeligere for Montoya å leve i Norge. Hun skal nektes det alle ser på som et gode og en rett, å ha kontakt med egen familie, til tross for geografisk avstand. Hennes bror ønsker å besøke henne i Norge, men nektes innreise. Myndighetene er redd for

at han skal få for seg at han skal bli her. Det er en illusjon at all verdens mennesker på død og liv vil bo i Norge. Dessverre vil altfor få av de kompetente menneskene flytte hit. En av årsakene er inntrykket av at vi egentlig ikke ønsker dem her. De kan komme hit, men de skal for all del ikke trives for godt. Skal vi overhodet lokke en liten andel av de flinke utlendingene til Norge, må holdningene til dem og deres familier endres. Saker som Montoyas er en usedvanlig dårlig reklame for ønsket om å få kompetent, utenlandsk arbeidskraft til Norge.

Nydelig konsept

sideblikk

trine.eilertsen@bt.no

Trine Eilertsen er politisk redaktør i BT

ET STUDIEOPPHOLD i utlandet skaffet meg min svenske venninne Birgitta, med alt det fører med seg av goder. Dermed har jeg de siste 10-12 årene fått feire svensk midtsommer, i den svenske skjærgården, når det har passet slik. Etter den første opplevelsen har jeg sørget for at det har passet slik omtrent hvert år, for svensk midtsommer er genialt. Ja, jeg vil gå så langt som å si at svensk midtsommer rett og slett er viktig.

KONSEPTET er nydelig: På Midtsommarrafton – som alltid er på fredagen nærmest den lyseste dagen i året – møtes vi i 12-tiden. Da er det sildelunsj med nubbe, og vi tar en pause i forberedelsene til feiringen. Før og etter lunsj jobber vi, og med «vi» mener jeg alle på skalaen fra unger, livstrette ektepar, småbriste onkler, oppløpne tenåringer, og verdige gamle damer på krykker. Vi samler sammen blomster til maistangen, flytter benker og bygger bord, blir kommandert rundt av midtsommergeneral Gösta, rydder og gjør det fint. Klokken tre møtes vi, pyntet og fine, til dans rundt maistangen, et kakebord som utløser tung sleving, og leker og fjas. Selv de kuleste av de kule 15-åringene senker skuldrene, og hopper rundt maistangen, mens de synger «Små groderne, små groderne». Programmet er ett hundre prosent forutsigbart, den eneste variasjonen er at alle – eller de fleste – blir ett år eldre for hvert år.

PÅ KVELDEN ER det kurvfest på låven, med langbord, talentkonkurranse og dans. Målet er å være oppe så lenge som mulig, og feire lyset og sommeren. Dagen derpå er sympatisk nok fri – det er alltid en lørdag – og programmet begrenses gjerne til en stille båttur i skjærgården.

SLIK MARKERER SVERIGE den største gaven vi skandinaviabeboere har fått fra en ellers noe streng natur: lyset. Lange, lyse dager, så lange at de tidvis oppleves som to dager. Korte somnerner, der lakenskrekk sprer seg som et virus, selv blant ihuga A-mennesker. Vi samler overskudd til verdens mørkeste og våtteste vintre. Uten sommeren, intet liv. Hvem husker vel våte novemberdager

HER HAR VI St. Hans. Midt i uken, garantert regn og boblejakke, sprenggrillete pølser til middag, kikke på klokken, husk det er jobb i morgen tidlig – det blir liksom ikke helt det samme. Men sommeren fortjener mer, sommeren fortjener både fredag og fest. Får den det, vil den takke oss med sol og varme, helt sikkert. For ingen tror vel at det er tilfeldig at solen alltid reiser fra oss rundt St. Hans?

SOM SAGT

Amerikanerne er mindre desillusjonerte enn oss i Europa. De er ikke så mette

LEIF OVE ANDSNÆS, DAGENS NÆRINGSLIV

BLIKK

TOUR DE KIDS: – Det var veldig strevsomt å delta i løpet. Jeg kom på sisteplass, men det var gøy likevel. Bakhjulet mitt var punktert, skjønner du. Det var mange som klappet da jeg kom i mål, sier Ruben Kristoffersen (7), etter gårsdagens sykkelritt rundt Smålungeren. FOTO: ODD E. NERBØ